

Júlia Petit: «Les entitats de lleure hem de situar els infants i el jovent al centre i acompanyar-los emocionalment, perquè aquest setembre no sabem com serà»

La calor ja és aquí i amb ella ha arribat també el desconfinament. És el moment, doncs, de les entitats de lleure, sobre les quals sembla que recau ara tot el pes per salvar l'estiu. Les organitzacions responsables de casals, colònies i campaments estan treballant a consciència a partir dels protocols establerts des de l'Administració. L'associació Escoltes Catalans n'és un exemple. La seva presidenta, Júlia Petit, ens explica que sota l'aixopluc del marc d'actuació corresponent s'han vist obligats a reformular els campaments i també els objectius educatius i pedagògics: «Ara creiem que és el moment de fer prevaldre el retrobament entre els nens i nenes i també vetllar per la seva seguretat».

Aquesta advocada de professió i escolta per vocació em desgrana el funcionament de l'entitat de base associativa que presideix, la qual engloba 43 agrupaments estructurats per franges d'edat i amb un fort sentiment d'arrelament. La idiosincràsia d'aquest moviment educatiu i juvenil, liderat per joves voluntaris, fa que l'adaptació a aquesta nova realitat l'estiguin

realitzant «els monitors dels agrupaments, que són els que procuren copsar les inquietuds dels infants i les seves famílies, i a partir d'aquí i de les seves capacitats decidiran si es veuen amb cor de fer o no els campaments». Així mateix, m'aclareix que a Escoltes Catalans els campaments és l'activitat on posen en pràctica tot allò que han anat treballat al llarg de l'any: «Ens hem vist obligats a canviar la nostra manera de fer. Continuem mantenint el contacte amb la natura, perquè ara més que mai cal gaudir de l'aire lliure, però som conscients que és difícil aconseguir que els infants es mantinguin distanciat entre ells».

La Júlia em confessa que no sap si aquest serà l'estiu més enriquidor i intens per als infants i el jovent, perquè «hem de tindre en compte que no gaudim de tantes eines com sempre». A més, moltes de les competències que solen desenvolupar, com ara l'autonomia personal, no podran ser treballades o quedaran minvades en pro de les mesures sanitàries: «Això no significa, però, que no pugui ser un gran estiu, ja que l'objectiu principal és el retrobament, poder parlar-se sense

pantalles entremig i mirant-se directament als ulls». M'explica que han constituït diferents comissions pedagògiques que, d'una banda, estan intentant proveir-se de recursos per fer uns altres tipus d'activitats i, de l'altra, estan centrant-se en el tractament i l'acompanyament de les emocions i també de la gestió del dol.

Deixem per al final les crítiques, sempre constructives. I la Júlia amb eixe to enèrgic que la caracteritza manifesta que «en el tractament d'aquesta situació les persones no hem estat al centre, i menys encara els col·lectius de la gent gran i dels infants». També em diu que ha trobat a faltar una coordinació conjunta amb educació i una gestió d'aquesta crisi sanitària des d'una perspectiva comunitària i transversal.. • Rosa Forner Calpe

